

De afgelopen week was het een komen en gaan van kunstenaars op Ameland. Zij bereidden zich voor op Kunstmaand Ameland, die morgen begint.

O.C. Hooymeijer werkt aan *Het domein, of de wereld van Aldert-Jan Visser* in Cultuur Historisch Museum Sorgdrager. FOTO'S GITTE BRUGMAN

Laatste loodjes op Ameland

GITTE BRUGMAN

In Galerie November bij het VVV-kantoor in Nes hangen al schilderijen van Henk Krist en foto's van Rob Nypels en Krijn van Noordwijk. Er staan zeewezens van keramiek, gemaakt door Conny Pols, en een serie bijzondere vormen, nog in plastic gehuld.

De initiatiefnemer van de Kunstmaand, Pieter Smit, is druk in de weer met telefoontjes en bezoeken de kunstenaars. Een van hen loopt met een vitrinekastje in de arm. „Moet dit richting Ballum?”

Smit bedacht achttien jaar geleden als VVV-directeur het evenement Kunstmaand Ameland „om het seizoen te verlengen”. De kunstmanifestatie trekt vier- tot vijfduizend bezoekers per jaar en levert het eiland 1 miljoen euro op.

Vorig jaar trad Anita van Os van de Leeuwarder galerie Roos van Tudor voor het eerst op als artistiek leider. In dit tweede jaar brengt ze opnieuw werk van jonge kunstenaars mee naar Ameland, zoals de tekeningen van Janne Martens en de foto's van Maartje Roos.

Ze is op deze woensdag druk met het inrichten van de hoofdlocatie Ameland State. „De grote tekeningen van Janne zijn ingelijst zo zwaar dat we ze nauwelijks met twee mensen kunnen tillen.”

Onno Hooymeijer kende de manifestatie niet, maar is als 'nieuwkomer' druk bezig in het Sorgdrager Museum met het inrichten van *Het domein, of de wereld van Aldert-Jan Visser*. Wie dit huisje betreedt, stapt in het leven van een oude man met een bijzondere passie: het kweken van zangvogels. Aan de wanden hangen al tientallen kooitjes vol geschilderde niet-bestaande vogels van Europa. Een donkere kast is ingericht met allerlei bekers, borden en borden die Visser heeft gewonnen met zijn gevederde trots.

„Als je hier straks binnenkomt, ruikt het nog naar sigaren”, kondigt Hooymeijer aan. Het publiek moet de indruk krijgen dat Visser even de

Over het hele eiland, maar vooral in pannenkoekhuis Onder de vuurtoren bij Hollum duiken de kleurrijke creaties van Helma van Kleinwee op.

deur uit is, maar elk moment terug kan komen. Getsjilp van vogels zal zich vermengen met het geluid van Vissers oude radio. Hooymeijer had bedacht dat deze op een 100 procent Nederlandse zender moest staan. „Onderweg naar het eiland is de radio gevallen. De enige zender die hij nu nog kan ontvangen is de Amelander, met alleen Hollandse hits.” Er gebeuren rare dingen in Hollum...

Even verderop in het pannenkoekhuis aan de voet van de vuurtoren hangen geplastificeerde, kleurrijke breisels van Helma van Kleinwee. Haar werkstukken duiken ook op in bushokjes op het eiland.

Bij de strandopgang ten noorden

Windmolens Smoel sluiten aan op de actualiteit

van Nes speelt wind een belangrijke rol in de installatie van kunstwerkplaats Smoel. Rudy van Assen en Martin Wachtel monteren windmolens aan houten hekken. Deze zijn

Tekeningen van Janne Martens in Ameland State.

Schilderijen van Petra de Vries hangen in hotel Nobel in Ballum.

gemaakt van fietsonderdelen en versierd met afval van het strand. „We spelen in op het thema *Terug naar de kust*”, licht Wachtel toe. En ze sluiten aan op de actualiteit.

Na een lange reis arriveren aan het eind van de middag zes Noorse kunstacademiestudenten. Zij hebben deze zomer het eiland bezocht en bedacht wat ze bij de eendenkooi willen laten zien. Karolina Karstensen heeft zich laten inspireren door kleine spinnetjes, die bijgedreven door water, bijna doekachtige webben spinnen. Ze heeft wol meegenomen in de kleur van de zee, die ze „heen en weer wil gooien”.

Eileen Hildremyr koos de glinste-

rende schubben van haring als inspiratiebron en heeft pailletten en aluminiumfolie meegenomen. En Kirstin Amdam Løvik gaat met blauw gespoten staal lijnen in het zand benadrukken en Hannu Storflor krijgt via Pieter Smit twee mannequins in onderdelen, waar ze mee aan de slag gaat.

Ton Heggdal Lønnes werkt met zand. „Maar dat zand is hier zo fijn dat ik maar heel veel vuilniszakken heb meegenomen om het in te doen.” Net als Mats Ranheim zint hij op een constructie, al gaat Mats' voorkeur uit naar bakstenen als materiaal. Ook die heeft Smit geregeld. Ze hebben nog een paar dagen.